

ימינא דמלכָא.

חציך שנוגנים, אוקטובה על אברהם, ביד רדוף בתר ביל אינון מלכין בליליא, ביד אתפלגנו רחמין מדינה, וקטל אינון מלכין. הדא הוא דבתייב, (ישעה מא) בקש נדר קשתו ירדפם יעבור שלום. ונפלו בלהו ביריה.

אבל תא חוי, רוזא דמלחה. חציך שנוגנים, אלין חצים ואבני בליסטראות. דנדת עלמין, באינון מאני קראבא, דמלכָא דאפקיד בידא דמטרוניתא. ואינון חצים דקודשא בריך הוא, שנוגנים ודיי בכולא, מסטרא דיומא תניננא, סטרא דיצחק, בגין דמגיה נפק דינא לחייביא למידן יתהון. ועל דא עמים תחתיך יפלו בל"ב. ומאן הוא דרנא דאפיקיל לוון, דרנא דאקרי ל"ב, דאתמגא על עובדין דעלמא, ונדת לוזן על האינון אויבי הפלך.

לקביל דא אל תראוני שאני שחרחות. מיי טעמא, בגין דאטלבשנא בדינא למידן עלמא. ואמרת לבנהא דקריבין לה גו ביהטא, אל תראוני. ודיי, אי אשתחלthon באורייתא דיהבית לכוז, לא תדחלו. ואי לא תשתחלthon, תגרמוון לי, בגיןامي נחרו בי, למייטר לאומין דעלמא בגיןיכוון דהתברון תפנו. ועל דא איתערג, אי דינא איתגער על ישראל, קודשא בריך הוא נחית ליה על שאר אומין, ביד הדרן ישראלי בתויובתא. ואי לא הדרן, נחתין בין שאר אומין, ואבלין לוון גראם ובשרא.

דבר אחר, בלב אויבי המלך, דא אברהם, דאתמן מלכא על עולם, וכל אומין אסתבמו עליו למהוי מלכא עלייהו, בעמק שוה. וכל שנאו לייליא קטילת לו.

דבר אחר חheid שנוגנים, דאיןון זמיגין למאי עבר דינא. עמים תחתיק יפלו, אלין דאותו מסטרא דשאר עמיין, תחתיק יפלו, סטרא דנחש, פד והוא שלחו בא רסטרא דצפון איתער עלייה, איהו נפיל בעמק ימא עילאה, ואתבר חיליה. וכד חיליה אתבר, חילא דשאר עמיין אתבר, בגין דאיןון אויבי המלך. מי מלך, דא ישראל, מלכא בכולא.

(תהלים מה) בסאך אללים עולם ועד, עליה קאמיר הבי, באחתא דאיתערא לבעלה, ואמרת אינתקה בעיא לאתחברא בה, דהא איןון חי בין דאברידו זוננא דילן, אתאבדו מעולם, ועבדית בהו דינא. והשתא בעינא, דיתחבר עולם בתראה, באתרא דאיךרי ועד. בגין דשבט מישור שבט מלכotta, דההוא דינא דעבדת בסאך בחיבי עולם, דינא דקשוט הוא, דנפיק מאתרא דאיךרי ישר. בדבר אחר, (דברים לט) צדיק ישר הוא. ובורסאייך אקרי ישר, ועל דא דנפיק מגניה שבט מישור איךרי.

דבר אחר שבט מישור, דא מלכא משיחא, דאיךרי שבט לאובחא חייבי עולם. הדא הוא דכתיב, (בראשית מט) לא יסור שבט מיהודה וכתיב (במדבר כד) וקם שבט מישראל. מישור, (ישעה יא) והוביך במישור לעני הארץ. שבט מלכotta,

על דא כתיב, זקם שבט מישראל לאתערא בעלמא. Mai טעמא, דהא אפיקת לך בראש טבא חביבה לעלמא. זהαι שבחא משבחת מטרוגניתא למלה לארמא רישא דישראל על כוֹלָא. לא יסור שבט, בגין דכתיב (תהילים פט) בסאו בשם נגידו.

אהבת צדק, בגין דהאי צדק, אהבה דידיה, היא אהבה ווטא. דבאתחברותה לעילא איתיעבדא רברבא. ואוף איהו נמי באתחברותה עטה, איהו גדוול. הדא הוא דכתיב, (שם מה) גדוול ה' ומhalb מaad בעיר אלהינו. ועל דא משבא ליה מטרוגניתא, במלין אלין דרחימנו.

לקבל דא, (שהיש א) הגידה לי שאהבה נפשי. אנטה, דבל רחימנו דנפשאי בה, אי לא תתחבר بي, אייכה תרעעה עלמא, איך תזון נפשך מעומק עילאה, לך, ולאחריני, הדא ברבען דלעילא לא שריין, אלא באתרא הדבר נוקבא.

שלמה אהיה בעטיה. אייכדין אהא בכסיפה, כד תבעין מני מזונא בגין אהן, לאינון עדרי חבריך, עדר ה' ממוש. בגין כד אהבת צדק, דא בוורסיא דילך. ותשנא רשע, דא סטרא דשפהה, דבל מילאה בחיויבא, וקײַמא לחיויבא על עלמא.

דבר אחר, אף על גב דבלא חד, אהבת צדק, אלין ישראל דאחים בגין אהאי צדק, ואיהי חולקיהון, דכתיב (מלאכי א)

אהבתִי אֶתְכֶם וּבָנֵיכֶם, וְאֶהֱבָתִי אֶת יַעֲקֹב. לְאָסְגָּנָה דָרְגָּנָא דָצְדָקָה, דָאָחִיד בָּה בְשֻׁעַתָּא דָאָקָרִי יַעֲקֹב. וְתַשְׁגַּנָּא רְשָׁעָה, דָא עֲשֹׂו, דָבָל עֲזָבָדָיו בְחִוִּיבָא, וְסְטָרָא דִילִיה סְטָרָא דְרְשָׁעָה, חַוִּיא עֲקִימָא. הַדָּא הוּא דְבָתִיב, (שם) וְאֶת עַשְׂוֹ שְׁנָנָתִי. על בָּן מְשָׁחָה אֱלֹהִים אֱלֹהִיךְ שְׁמַן שְׁשׁוֹן, דָא מְשָׁחָה טָבָא, הַגְּנִיד עַל רִישָׁךְ מְסְטָרָא עַלְלָאָה, דָאָקָרִי הַבִּי. מַאי עַל בָּנו. בָּגִין דָאָהָבָתִ צְדָקָה.

הַדָּא הוּא דְבָתִיב, (תהלים קל) הַגָּה מָה טֹב וּמָה גָּעִים שְׁבַת אֲחִים גָּם יִחְדָּה. שְׁבַת אֲחִים, אַתְּחַבְּרוֹתָא הַאֲח בְּצְדָקָה. גָּם, לְאָסְגָּנָה לִיְשָׁרָאֵל. בָּגִין בְּךָ אָמְרָת לִיה, אַיְכָה תְּרֻעָה לְגַרְמָה. אַיְכָה תְּרַבֵּיאָז, אַיְנוֹן עֲדָרִין קְדִישָׁין דִיַּעַקְבָּב. מַחְבְּרִיךְ, אַלְיָן אַבְּהָנוּ עַלְלָאָין, דָאַתְּחַבְּרוּ בְךָ בְּקָרְדָּמִיתָא. דָבָר אַחֵר, יִשְׁרָאֵל דָאַיְנוֹן אֲחִים וּרְעִים לִיה, גַּדְגִּין לְהָאִי שְׁמַן שְׁשׁוֹן עַל רִישָׁיה, בְּצָלוֹתָהּוּן. שְׁמַן שְׁשׁוֹן, אַלְיָן תְּרִיסָר נְהָרִי אַפְּרִסְמוֹנָא דְבִּיאָא, דְגַנְתְּרִין בָּה. וּבְדִין חַדּוֹה בְּעַלְמֵין, רְצֹן בְּעַלְמֵין, וּרְזֹנָא אָסְתָלָק מְעַלְמָא. מַר וְאַהֲלוֹת, מַר: דָא אַבְּרָהָם, דָאָקָרִי הַר הַמֶּר. וְאַהֲלוֹת: דָא יַעֲקֹב. קְצִיעוֹת: דָא יִצְחָק. בֶּל בְּגַדּוֹתִיה: בְּאַלְיָן תִּלְתָּה גּוֹנוֹנִין, חִיוּוּר וּסְוּמָ"ק וּזְרוּ"ק, אַשְׁתָּלִימוֹ אַיְנוֹן לְבוֹשִׁי. דְאַרְגּוֹנוֹנָא.

מִן הַיְבָלִי שֵׁן, אַלְיָן שְׁבָעָה הַיְבָלִין עַלְלָאָין, דְגַשְׁמָתָהּוּן דְצִדְיקִיא חַדָּאן בָּהוּ קְמִי קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וּבְדִין

חֲדֹהַת קְמִיהַ. וְאַפָּאֵי אַיְקָרָוָן הַיְבָלִי שֶׁזָּ, בְּגַין הַזָּכָוָ בְּאוּרִיְתָא,

וְאַתְּתָּקְפָּוָ יְבָהָ, זָכָוָ לְהָאֵי שֶׁזָּ.

מַגִּי שְׁמַחוֹד, בְּמַאי עַסְקִין אַיְנוֹ נְשָׁמָתִין. אַיְנוֹ עַסְקִין
בְּתַשְׁבָּחָאָן דִּידִי קְמָה. וּכְדִין חֲדֹהַת קְמִיהַ אַשְׁתָּלִימָת,
דְּלִית חֲדֹהַת קְמִיהַ מִפְּלָ רְתִיבָן דִּילִיהַ, בְּחֲדֹהַת גְּנִשְׁמָתָהָוָ
דְּצָדִיקִיאָ דְּאַיְנוֹ קָרִיבִין לֵיהַ.

דָּבָר אָחָר, מַגִּי שְׁמַחוֹד, וְדָאֵי דְּלִית חֲדֹהַת קְמִיהַ, בְּזַמָּנָא
דַּעֲבָד שְׁלָמָה שִׁיר הַשִּׁירִים. וְשַׁבָּח תַּוְשְׁבָּחָאָן
הַמְּטָרוֹגִינִיתָא לְמַלְבָּא.

וּמַאי אָמְרָין. בְּנוֹת מַלְבָּים בִּיקְרוֹתִיהַ. בְּנוֹת מַלְבָּים: אַלְין
נְשָׁמָתִין קְדִישָׁין, דְּאַקְרָוָן וְדָאֵי בְּנוֹת מַלְבָּים, דָהָא
מְזוֹונָא דְּמַלְבָּא וּמְטָרוֹגִינִיתָא הוּא אַיְנוֹ. בִּיקְרוֹתִיהַ: דָא גַּן
עַדְן, דִּיקְיָר מִפְּלָ מה דְּבָרָא קְוִידְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּהָאֵי עַלְמָא
דְּאַיְנוֹ נְטִיעָן הַיְדוֹי.

נְצָבָה שְׁגָל לִימִינָה, בְּדָבָר אָחָר, (שם ק) נָאֵם הָאַדְנִי שְׁבָב
לִימִינִי. בְּגַין כֵּד לְתַתָּא, בְּאַבְרָהָם אַתְּתָּבְקָת, וּבְגַין
כֵּד אַיְקָרִי אַבְרָהָם אֹזְהָבִי, דְּאַתְּתָּבְקָת בֵּיהַ אֹהָבָה דִּילִי.
וְאַזְדָּע דִּינִי לְעַלְמָא, וּבְגִינָה זָכָה לְבָנָ, הַהָא הַ"א אִיתּוֹסְפָת
עַלְוי מִקְרָמָת דָנָא.

בְּכֶתֶם אֹופִיר, בְּדָבָר אָחָר, (ישעיה יג) וְאַדְם מִפְּתָם אֹופִיר,
וְאִימְתָּי הוּא בְּכֶתֶם אֹופִיר. בְּדָ אַזְדוֹונָא בְּמַלְבָּא, בְּדָ
נְחִית בְּתַרָּא בְּדַלְוִינָן, דְּאַנְהִיר מִסְטָרָא דְּאַיְמָא עַלְלָאָה,

וְשָׁרֵיאַ עַל רִישָׁא דְמַטְרוֹנִיתָא, וּבְדִין (שם מדו) תְּפָאָרָת אָדָם לְשֶׁבֶת בֵּית. דָהָא בִּיתָא דְהָא עַלְמָא, עַל יְדָה אֲתָנָהִינָת. בְּגִין בְּךָ אָמָרָה לֵיהֶן, אָמָרָה לֵיהֶן, אָמָרָה לֵיהֶן אָמָרָה בְּצִחּוֹתָא עַל אַינְנוּ עַדְרֵין קְדִישֵין, דְסָמְכֵין עַל *) פְּתֹורִי. הָרָא הוּא דְבָתִיב, (שה"ש א) שְׁלָמָה אֲהַזָּה בְּעוֹטִיהָ עַל עַדְרֵי חְבָרִיךְ.

קוֹידְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מָה אֲתִיב לָהּ, (תְּהִלִים מַה) שְׁמָעֵי בַת וּרְאֵי. לְקַבֵּיל דָא, אָמָר לֹא תַדְעַי לְךָ תִּפְחָה בְּגַשִּׁים צָאי לְךָ בְּעַקְבֵּי הַצָּאן וּרְעֵי אֶת גְּדוּתֵיהֶן. אָמָר לָהּ קוֹידְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, הָא עִיטָא עַלְלָא לְךָ, צָאי לְךָ בְּעַקְבֵּי הַצָּאן, אַלְין וּבְאַין שְׁלִימִין דְאַתְעַטְרָת בְּהוּ קָדְמֵי, וּרְעֵי אֶת גְּדוּתֵיהֶן אַינְנוּ דְאַתְמְשִׁכֵּין אֶבְתָּרָה.

וְאַינְנוּ חַיְבֵי דָרָא, יִתְמְשִׁבְנוּן בְּחוּבֵיהֶנוּ, אַלְקֵי יִתְהֻזֵּן בְּרַצְוֹעָא, וְלֹא יוֹסִפֵנוּ לְמַחְטֵי. וְתַטְרֵי בְּגִינֵיכֶן הָאָלוּין אֶבְתָּרֵיךְ, דְלֹא יִתְמְשִׁבְנוּן עַלְיהָזָן, וּבָכוֹלָא בְּדִינָא דְקָשׁוֹת. מַאי טַעַמָּא. דְכָל הַגְּשָׁמוֹת קָדְמֵי אַינְנוּ, וּעַל דָא (יחזקאל י"ח) בָּנָן לֹא יִשָּׁא בְּעַזְן הָאָב וְאָב לֹא יִשָּׁא בְּעַזְן הָבָן.

בְּגִונָא דָא שְׁמָעֵי בַת וּרְאֵי. שְׁמָעֵי, דְבָךְ תְּלִיא שְׁמִיעָה, בְּדַיְלֵי יִשְׂרָאֵל אֲהַדְרֵין בְּתִיוּבָתָא קְפָאֵי, שְׁמָעֵי, אַעֲילֵל צְלָוְתָהָזָן קָדְמֵי, דְפַתְחָא דְכָלָא בְּךָ הוּא, כּוֹלָא מִסְרִית בִּידָךְ לְאַנְהָגָא עַלְמָא תְּהָא. וּעַל דָא שְׁמָעֵי בַת וּרְאֵי, בְּגִין דְאַתְמָיו דְכָולָא, אַתְ אַתְקָרִיאת בָּאָר לְחֵי רֹואֵי. בְּגִין בְּךָ אַתָּה

לְךָ לְעֵינֶךָ כֹּל יוֹמָא בַּעֲזָבִידִיהוּן דַּעַלְמָא, לְמִיחַב לְבָר נְשָׁ
בְּפִי עֻזְבּוֹן.

תָּא חִזֵּי, כִּד בְּרָא קָוְדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא עַלְמָא, מִנִּי הַיְבָלִיה
בִּידָא דַמְּטָרּוֹנִיתָ לְעֵינֶךָ עַל עַלְמָא. וּכְד בְּנִי עַלְמָא
וְכָאַיִן, חִדּוּה אַתּוֹסִיף לְעַילָּא.

וְהַטִּי אָנָגָה, לְקַבֵּל אַלְוָתָא דְכֹלָא. וּבֵן עֲבָדָת אָנוֹף אֵיתִי מִפְּלָ
אַלְוָתִין, לְקַרְבָּא עַטְרָה לְצִדְיק. בְּגִין דָהָא כֹּל אַלְוָתִין,
לְקַרְבָּא עַטְרָה לְצִדְיק הוּא.

וְשַׁבְּחֵי עַמָּה, רַבְד בְּנִי לֹא אַזְלִין בְּאוֹרָה מִישָּׁר, אַיתָ לְךָ
לְאִיִּתְאָה עַלְיהָן מְחָאָן. בְּקַבְר אָחָר, (וַיָּקָרָא כֵּן)
וְהַבִּיתִי אַתָּכָם גַּם אַנְי שְׁבָע. וְעַל דָא וְשַׁבְּחֵי עַמָּה, עַבְדֵיד
יְתָהּוֹן בְּאַלְוָה הַם שְׁבוֹחִין מְעַלְמָא, עַד דִּיתּוּבוֹן בְּתִוְבָּתָא
קְמָאִי. וּבֵית אָבִיךָ, דָאַיִהוּ אַבְרָהָם, דָאַיִה בְּרָתִיה, וּבְפֶל
שְׁמָה.

וַיְתָאָה הַמֶּלֶך יִפְּנִיכָה, דָא מְלָכָא עַילָּאָה, דְרָחִים לְאַתְדְּבָקָא
בָּה, וְלֹאַזְדוֹג בָּה זָוָג עַלְמָין. אִימָת, בְּשַׁעַתָּא דְכָל
בְּנִי הַיְבָלָא דְמֶלֶכָא וְכָאַיִן. בְּשַׁעַתָּא דִיסְרָתָה לְזָן, וְדִבְרָתָה לְזָן
לְרַעֲוָתָא דְמֶלֶכָא. הָדָא הוּא דְכַתִּיב, (מִשְׁלִי לָא) מְשָׁא אֲשֶׁר
יְסַרְתָּו אַמּו. וְדָא בָת שְׁבָע אַם שְׁלָמָה, דְדִבְרָת לִיה לְרַעֲוָתָא
דְמֶלֶכָא.

בַּי הוּא אַדְנִיךָ, כֵּל חִילָא דִירָךְ מְגִיה הוּא. סִיחָרָא לֹא
אַתְנַחְיָת אַלְאָ מְשִׁמְשָׁא. שְׁמָה דִילָה אַדְנִי, סִימָנָא

נִקְרָת מִבֵּי מַלְכָא. א' מִרְיָשָׁא דְכֹלָא לְאַתְנְהָנָא בָּה. וַיְיִשְׁאַדְשָׁא דְשָׁמָא קְדִישָׁא, חֲבָמָה עַילְאָה.

וְהַשְׁתְּחוּ לֹז, בְּדָבָר אֶחָר (מלכים א) וְתַקְדֵּם בַּת שְׁבֻעָה. וּבְדִין
מַלְכָא עַבְדִּים כָּל רְעוֹתָה. וַיִּשְׂרָאֵל מִתְגְּבָרִין לְעַילָּא
לְעַילָּא. וּמְדוּרִיָּהוּ עִם מַלְכָא וְעִם מִטְרוֹנִיתָא.

בְּדִין שָׁאָר עַמִּין אַתְפֵּינָן תְּחוּתִיָּהוּ, וּבְלָהּוּ אַתְהָדָרוֹן
לְעַבְדִּין לֹזָן, בְּגִינַן דְאַינְנוּ בְגִינַן מַלְכָא. בְּגִינַן קְדָשָׁה (תְּהִלִּים מה)
וּבַת צָרָב מִנְחָה פְּנִיכָה יְחִילָוּ עַשְׂרִירִי עַם.

לְקַבֵּיל הָא, לְסָסְתִּי בְּרַכְבִּי פְּרַעה הַמִּתְחִיד רְעִתִּי. דְקוֹדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא יְהִיב בְּלָבִיה לְמַיְעֵל בְּתַרְיוֹהוּ לִימָא, בְּגִינַן
דִּישְׁבָּעָן יִשְׂרָאֵל מִמְּמוֹנִיהָן, דְאַוְבִּילוּ עַמְהָוָן תִּפְנָן. וּבְכֹלָא
גַּטְלוּ יִשְׂרָאֵל בִּימָא, אֲגַרְאָה דְהַהּוּא עַבְדִּתָּא דְעַבְדָוּ עַמְהָוָן.
בְּגִינַן דָא לְזָמָנָה דְאַתָּא, וּבַת צָרָב, דָא סְטָרָא דְעַשְׂוֹ וּשָׁאָר
עַמִּין דְאַעֲקוּ לְיִשְׂרָאֵל, וְעַד הַשְּׁתָּא הוּא אַעֲקִין לֹז
בְּחֹבְבִּיהָן. בְּדָבָר אֶחָר, (ישועה נט) בַּי יָבוֹא בְּגַהָר צָר רְוִיחָה
נְסָסָה בּוּ.

בְּדִין, יִשְׂרָאֵל יְהָדָרוֹן בְּתִיּוֹבָתָא שְׁלִימָתָא קְמִי קְוֹדְשָׁא בְּרִיךְ
הָוָא, דְאַתְחָוי בְּאַינְנוּ עַקְתִּין סְגִיאָין דְאַתִּין עַלְיִיהָן,
בְּמַאן דְאַשְׁתַבָּח דְוַבְּרַגְיָהוּן לְעַילָּא. וּבְדַ אַינְנוּ הַדָּרוֹן
בְּתִיּוֹבָתָא בְּלָבָא שְׁלִימָא, בְּגִינַן דְבַתִּיב (דברים ז) בְּצָר לְהָ
וּמְצָאוֹךְ וְגַוְעַךְ, וּשְׁבָת עַד הָאֱלֹהִים. וַיִּשְׁוֹב מַלְכָא לִבְיָה
מִטְרוֹנִיתָא לְפִיָּסָא לְהָ. וְעַל דָא י (ישועה נט) וּבָא לְצִיּוֹן *

גוא"ל, דא מלְבָא דאתה לבי מטרוניתא. בגין דבירתה בלהו שלמיין קטה, אתה לאקמא לה מעפרא.

במנחה פניך יחלו עשירי עם, בגין דאתה (תהלים מה) בבירה בת מלך פניימה. ומאי כבודה. כבודה. וזה בא מההוא מלך דאייה פניימה ודיאי. וזה אימא עילאה, דאייה פניימה דכלא, ואיה איתערת חירו וניניחא על בנאה.

(שם) ממושכיות זהב לבושה, לך גיל דא אמר שלמה, (שה"ש א) נאו לחייב בתורים צוארכ בחרוזים.

לחייב תריין. לוּמָנָא ההוא, ולזמנא דאתה. בתורים תריין תורים ודיאי. בגין דביומא דמשיחא תתחידש בעטא בעלמא, ותתנhair אורניתא קמי כולה. בגין דכתיב, (ירמיה לא) כי כולם ידעו אותה למקטנים ועד גודלים. ועל דא, ממושכיות זהב לבושה, דא סיטרא דצפון, דאותלבישת בה למעד נוקמים, באינון דענקין לבנאה. ועל דא קריינן לייה מלך המשיח, ורדור ודיאי הוא. ובדין איתער בעלמא.

מה בתיב לעיל. (תהלים מד) כי שחה לעפר נפשנו בו קומה עורתה לנו. מאי קומה. בגין דעד השטא איה נופלה, השטא קומה עורתה לנו, דאתדבק מלבא במטרוניתא. ובדין למן חסדה. דא אברם, ימיןא, דלא תהי לאחורה. בגין כד אמר, (תהלים ט) הוושיעה ימינה ועגניה. בגין כד, ממושכיות זהב לבושה.

לרקעות: אלין לבושין דיקר, באינון מרוקמים למקדשא.

ובכל מְנוּי הַזָּמִינָן קֹדֶשׁ אֲבִיךָ הוּא לְמִלְבָשׁ,
לְמִיהָב נִזְקָמָתָא בְּאָדוֹם. תּוֹבֵל לְפָלָד, דָא בְּלָה אַלְבִּישָׁת
לַיה. מָאן גָּרָם בְּלָדָא. בְּגִין דִּיְשְׁרָאֵל לֹא אַתְעַרְבּוּ בְּסִטְרָא
דַּעֲשֹׂו, בְּלָ אִינְנוּ זְמִינָן לְמִחְמִי בַּיְקָרָא דְּצִיּוֹן.
לְקַבֵּיל דָא תּוֹרִי זְהָב גַּעַשָּׂה לְהָ. תּוֹרִי, תְּרִין. רַמּוֹ לְאוֹרִיְתָא
דְּאַתִּיְהִיב בִּימֵי פְּרֻעה. וְרַמּוֹ לְדִעְתָּא דְּתַתְחִידְש
בְּיוּמָיו דְּמִשְׁיחָה. עַם נְקוּדוֹת הַכְּסָף. הַתָּם, (הושע י) בְּחַמְשָׁה
עַשֶּׂר כְּסָף. וְהַכָּא, (שה"ש ח) אִם חֹמֶה הִיא נִבְנָה עַלְיהָ טִירָת
כְּסָף, וְהָאֵי מִסְטָרָא דְּאַבְרָהָם אַתְּיָא לְזֹן הָאֵי. הָדָא הוּא
דְּבַתִּיב, (וַיָּקָרָא כו') וְאֶפְתָּחָת בְּרִיתִי אַבְרָהָם אַזְבָּר וְהָאָרֶץ
אַזְבָּר.

(תהלים מה) תּוֹבֵלָה בְּשֶׁמֶחוֹת וְגִיל, תְּרִין חַדְרוֹן, לְעַילָּא
וְלְתַתָּא. לְעַילָּא, דְּשָׁמָא קֹדֶשׁ אֲבִיךָ וּבְוּרְסִיָּא
אַשְׁתְּלִים, בְּדָ אַתְּאַבִּיד יוֹדֵעַ צִיד מַעַלְמָא, וְדַוְּבָּרְגִּיהָ לְעַלְמִין
לֹא אִידְכָּר. לְתַתָּא, יִשְׂרָאֵל בְּנָוי קֹדֶשׁ אֲבִיךָ הוּא,
בְּרִחְמָיִן עַילָּאִין אֲרִים דְּגַלְיָהָן עַל כּוֹלָא. וְעַל דָא מוֹבָאות
לְהָ. בְּדָבָר אַחֲר, (ישועה סו) וְהַבְּיאוּ אֶת בְּלָ אֲחִיכֶם מִבְּלַגְיָה
מְנִיחָה לְהָ. וְעַל דָא בְּתִיב תְּבָאֵנָה בְּהִיכָּל מַלְךָ.

(תהלים מה) תְּחַת אֲבוֹתִיךָ יְהִי בְּנִיךָ. אָמָר לְהָ קֹדֶשׁ אֲבִיךָ
הָוּא לְכַנְּסָת יִשְׂרָאֵל, תְּחַת אֲבוֹתִיךָ, אִינְנוּ אֲבָהָן
עַילָּאִין, דָאָודַעַו לְהָ בְּעַלְמָא, וְאַתְּקִינוּ לְהָ, עַל כּוֹלָא יְהִי
בְּנִיךָ. תְּשִׁיתָמו לְשָׁרִים, דְּאִינְנוּ אֲבָהָן עַילָּאִין, דְּבַתִּיב בְּהָוּ

(במדבר כא) בְּאָרֶץ חִפְרוֹתָה שָׁרִים, דְּאַתְקִינוּ לְהָ בְּכֽוֹלָא וּבְכֽוֹלָא
לְהָאֵי בְּאָרֶץ. בְּגַסְתִּי יִשְׂרָאֵל אַתְקָרִי.

דְּבָר אַחֲרָה, תַּחַת אֲבוֹתֵיכֶם יִהְיֶה בְּגַנִּיךְ. דְּכַלְהוּ בְּרַחִימָוּ, בְּאַינְנוּ
דָּרָא דְמִדְבָּרָא, בְּאַינְנוּ דְאַיְקָרְוּן דָוָר דָעַת. יִהְיֶה בְּגַנִּיךְ,
דְּכַלְהוּ בְּרַחִימָוּ יִתְגָּבְרוּן עַל אָזְרִיתָא. לְקַבֵּל דָא בְּתִיבָּה,
(שה"ש א) עַד שְׁהַטְּלָךְ בְּמַסְבּוֹ גַּרְדִּי נָתַן רִיחָו. דְאַקְרִימָו עֲשֵׂיה
לְשִׁמְיָעָה. אָוֹפֵה הַכָּא בְּגַנִּיךְ יִשְׂתַּלְמוּן כְּוֹתָהָן.

(תהלים מה) אַזְבִּירָה שְׁמַד בְּכָל דָוָר וְדָוָר. מִדְבָּר עִילָּאָה,
דְתַלְיִיא בֵּיהֱ דְרֹזֶר וְחִירֹו לְכָלָא. בְּזַמְנָא דְהַהְוָא
שׁוֹפֵר גָּדוֹל, יִפְיק כּוֹלָא לְחִירֹו, בְּדִין עַמִּים יְהוּדָה לְעוֹלָם
וְעַד, דָלָא יִתְפָּרֵשׁ עוֹלָם מַזָּעָה, וְעַד מַעֲוָלָם. לְקַבֵּיל דָא,
צָרֹור הַמָּר הַזָּדִי לֵי בֵין שְׁדֵי יָלִין.

* עד הַכָּא אַתִּיהָב לֵיהֱ רְשֻׁוֹת גְּלָאָה. אַתָּא שְׁלָמָה,
וְאַשְׁתְּלִילִים בְּכָלָא, וְאַשְׁלִילִים בְּכָלָא, וְאַכְלִיל בְּהַגְּהָוָה תּוֹשְׁבָהָן
חַבְמַתָּא עִילָּאָה, קִיּוֹמָא דְכָל עַלְמִין, דִזְמִינָן קוֹדְשָׁא בְּרִיךְ
הָוָא לְגָלָא לְהָלְבָנוֹי, בְּזַמְנָא דִיְתָעָר דְעַתָּא בְּעַלְמָא. דְכָל
חר וְחַד מִישְׁרָאֵל יַדְבִּיק אַדְבָּקָותָא בְּחַבְמַתָּא עִילָּאָה, רְזָא
דְשָׁמָא דַקּוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הָוָא, וְדָא אִידָוּ טִיבָו, דְלִית לֵיהֱ
פְּסִיקָוּ בְּכָלָל, לְעַלְמָם וּלְעַלְמִי עַלְמִין

פרק ב' בלאק

אמונה אומן, תרי דאיןון חד. חד גן, וחד נהר. דא נפיק

(במדבר כא) בְּאָרֶץ חִפְרוֹתָה שָׁרִים, דְּאַתְקִינוּ לָהּ בְּכֽוֹלָא וּבְכֽוֹלָא
לְהָאֵי בְּאָרֶץ. בְּגַסְתִּי יִשְׂרָאֵל אַתְקָרִי.

דְּבָר אַחֲרָה, תַּחַת אֲבוֹתֵיכֶם יִהְיֶה בְּגַנִּיךְ. דְּכַלְהוּ בְּרַחְיָמוּ, בְּאַינְנוּ
דָּרָא דְמִדְבָּרָא, בְּאַינְנוּ דְאַיְקָרְוּן דָוָר דָעַת. יִהְיֶה בְּגַנִּיךְ,
דְּכַלְהוּ בְּרַחְיָמוּ יִתְגָּבְרוּן עַל אָזְרִיתָה. לְקַבֵּל דָא בְּתִיבָּה,
(שה"ש א) עַד שְׁהַטְּלָךְ בְּמַסְבּוֹ גַּרְדִּי נָתַן רִיחָו. דְאַקְרִימָו עֲשֵׁיה
לְשִׁמְעָה. אָוֹפֵה הַכָּא בְּגַנִּיךְ יִשְׂתַּלְמֹון כְּוֹתְהָזָן.

(תהלים מה) אַזְבִּירָה שְׁמַד בְּכָל דָוָר וְדָוָר. מִדְבָּר עַיְלָאָה,
דְתַלְיִיא בֵּיהֱ דְרֹזֶר וְחִירֹו לְכָלָא. בְּזַמְנָא דְהַהְוָא
שׁוֹפֵר גָּדוֹל, יִפְיק כּוֹלָא לְחִירֹו, בְּדִין עַמִּים יְהֹוִדָּה לְעוֹלָם
וְעַד, דָלָא יִתְפָּרֵשׁ עוֹלָם מַזָּעָה, וְעַד מַעֲוָלָם. לְקַבֵּיל דָא,
צָרֹור הַמָּר הַזָּדִי לֵי בֵין שְׁדֵי יָלִין.

* עד הַכָּא אַתִּיהָב לֵיהֱ רְשָׁוֹ לְגַלְאָה. אַתָּא שְׁלָמָה,
וְאַשְׁתְּלִילִים בְּכָלָא, וְאַשְׁלִילִים בְּכָלָא, וְאַכְלִיל בְּהַגְּהָוָה תּוֹשְׁבָהָן
חַבְמַתָּא עַיְלָאָה, קִיּוֹמָא דְכָל עַלְמִין, דִזְמִינָן קוֹדְשָׁא בְּרִיךְ
הָוָא לְגַלְאָה לְהָלְבָנוֹי, בְּזַמְנָא דִיְתָעָר דְעַתָּא בְּעַלְמָא. דְכָל
חר וְחַד מִיְשָׁרָאֵל יַדְבִּיק אַדְבָּקָותָא בְּחַבְמַתָּא עַיְלָאָה, רַזָּא
דְשָׁמָא דַקְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הָוָא, וְדָא אִיהָוּ טִיבָו, דְלִית לֵיהֱ
פְּסִיקָוּ בְּכָלָל, לְעַלְמָם וּלְעַלְמִי עַלְמִין

פרק ב' בלאק

אמונה אומן, תרי דאיןון חד. חד גן, וחד נהר. דא נפיק

מעדן, וְדֹא אִתְשָׁקֵי מַגִּיה. הֲאֵהֶכְאָ בֶּלְךָ רְזָא סְתִימָא
דְמָה יִמְנוֹתָא.

וְאַוְלִיפְנָא, הֲאֵי מָאוֹ דְאִיתְעַר בְּלִילְיאָ, בְשֻׁעַתָּא דְקוֹדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא עַאל בְּגַנְתָּא, לְאַשְׁתַעַשְׂעָא
בְּצָדִיקִיָּא, בְּעַי לְמִימֶר פְּסוֹקָא דָא, בְּרַעֲוִתָּא דְלָבָא,
וְלִכְבוֹנָא רַעֲוָתָא בְּיַהְיָה. (ישועה כה) ה' אֱלֹהִי אַתָּה אֲרוֹמָמֶךָ אָוֹרָה
שְׁמֶךָ כִּי עֲשִׂית פֶּלַא עַצּוֹת מַרְחָק אַמְוֹנָה אָמָן. וּבָתָר בָּן
יָאמֶר, (תהלים קלט) אָוֹרָךְ עַל בַּי נוֹרָאות נְפָלִיתִי נְפָלָאים
מַעֲשֵׂיךְ וּנְפָשֵׂיךְ יָדָעַת מַאַד. לְבָתָר, וְנֵהֶר יוֹצֵא מַעַדְן וְגַוְיִם.
וְהִינֵּנוּ שְׁבָחָא דְחַסִּידִי קְדָמָאי, בְּדַמְתַעַרְוּ בְּפָלָגוֹת לִילְיאָ.
וְלִבְתָר מִסְדָּרִי שְׁבָחֵיהָו, וְלֹעֲאן בְּאוֹרִיָּתָא.

שְׁעַשְׂעָא דְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מַאִ הִיא. אֶלָּא, בֶּל צָדִיקִיָּא
קְיִימִין בְּרוּקָנִיָּהוּ, וּמַתְלַבְשִׁין בְּגַנְתָּא דְעַדְן, בֶּל
יוֹמָא וּיוֹמָא, וְאַתְּסִחּוּ בְּטַלָּא, הַזְמִינָן קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא
לְאַחֲרָא מִתְיִיאָ. וְעַלְיָין בְּלָהּוּ לְגַבֵּי מִשְׁיחָ, וּשְׁאַלְיָין מַה
דְשָׂאַלְיָין, וְהָא אִיתְעַרְוּ חַבְרִיאָ.

לְבָתָר מַתְבָּגְשִׁין, וּמַשְׁתַדְלִין בְּלָהּוּ בְּדַעַתָּא עַילָּאָה, בְּבָלָהּוּ
מַתִּיבָתִי דְתִמְןָ. וּעַלְיָהוּ בְּמַה מִמְּנָן. וּמַתְחַדְשִׁין תִּמְןָ
בְּמַה חִידּוֹשִׁין בְּאוֹרִיָּתָא. לְבָתָר נְפָקִי בְּלָהּוּ, וְחַמָּאָן, בְּדַ
אֲתִי אַלְיָהוּ לְגַבֵּי אַבָּהָן. אִיהוּ נְפָקָ, וְאַיְנָהוּ עַלְיָין וּקְיִימִין
קְמִי אַבָּהָן, וְחַדּוּ בְּהִגְיָה, בְּכַפָּה בְּגַנְיָן קְדִישִׁין דֵי בְּסַחְרָנִיָּהוּ,
וְחַדָּאָן בְּלָהּוּ.

בד עייל קודשא בריך הוא בפָלְנוּ לִילִיא, בלהו קיימין מהתקנין בדקה יאות, ובכל אשთדלותה לאשתדלו כל הוא יומא בחידושי אוריתא. וקודשא בריך הוא תיאובתיה באינון צדיקיא, רחרישו בה מלין. ואשתעשע בהו, ואשתעשע באליין מלין. ובכל בכל צדיקא וצדיקא.

לכתר, בלהו מהתקנין דבר ונוקבא. וקודשא בריך הוא בתר דארח ואשתעשע בהו, ובכל אלין רזין דחכמתא דילחון, אטגלי עלייהו, באינון חמאן בההוא נעם ה'. בדין בלהו חראן בחדרוה פגיא, עד דמתפשטי זיאו וגהורא דילחון. ומההוא משיכי רזיאו וגהורא בחדרוה דילחון, עבדין פירין ואיבין לעלמא דא, וההוא איבא עאל תהות גוףוי דשביגתא, עד זימנא דאצטריך.

ובך משתחשע בכל צדיק וצדיק, ואמר, זבאה מלבא דבנין אלין אתבררו לחולקיה ועדביה. וקלא איתער, מאמצעות גנטא דركיע, וקורא בקהל תפיף ואמר, (שם קל) זכר ה' לבני אדם את יום ירושלים האומרים ערוי עד היסוד בה. בדין ערטילו וקרוקרא דיליה. ובכל צדיקיא דתמן אתערו בביבה.

וקלא איתער מאמצעות גנטא דركיע, דאשתחמע בתלת מאה ותשעים רקייעין. בגין דלית חדרה ושעשוועא לקודשא בריך הוא, אלא בשעתא דקאים בהדי צדיקיא דתמן. בגין דא אומי ואמר, (שם) אם אשכח ירושלים

תשכח ימני תרבך וגו', אם לא אעללה את ירושלים על ראש שמחתי. בכל אחר ראייתך למועדן בריך הוא, קלא דא נפיק וקاري.

בדין נפיק מטהון, וסליק ובטש ברקייעין, ושהיג שאוגין, עד דכל חילוי שמיא כלו בערבותיה. בדין נשבא רוחה, ובטש בטרפין דההוא אילנא רברבא, וכל ענפין דיליה בטעון דא ברא. וקלא איתער מגו נוקא דאילנא וקרוי, שם קה זכר לעוזם בריתו דבר צוה לאלף דור אשר ברת את אברהם ושבועתו ליצחק. פיוון דקלא דא איתער, שמע אברהם סבא ואיתער, בדין איהו רעווא דמלכא, ואתנחים בחדיה.

בזהיא שעתא, איתער רוחא חדא מסטרא דדרום, וכל רעו וחדויתא ואסotta איתער בעילמא. ובדין סליק צפרא, ורעואה אשתח, ונינחא איהו לכל אסירי מלכא דאיןון בבי מרעיהו. ובאה עמא, דיבליין למנדע מרזין טמירין, סתימין דמלכא קדיישא.

אמר רבי אבא, יומא חדא הוינא אולי במדברא, אנא ורבי יהודה דמן עכו בהדי, ואעלנא במערתא חדא, ואשכחנא תמן ספרא חדא עתיקה מיום קדמאין. אפתחנא ליה, ואשכחנא דהוה כתיב בראש מלוי, (ישעה מב הראשונות הינה באו וחדשות אני מגיד). ואוקים קרא בנשמרתהון דצדיקיא, מן יומא דסליק ברעותא דמחשבת

למְבָרֵי עַלְמָא.

דעד לא אַתְּבָרִי עַלְמָא, בֶּל רוחין דצָדִיקִיא הָוּ גַּנְיוֹזִין בְּמַחֲשָׁבָה קְמִיה, בֶּל חָד וְחָד בְּרוֹקְנִיה. בֵּין דצִיר עַלְמָא, אַתְּגַלְיִין בְּלָהוּ, וְקַיִםִ בְּרוֹקְנִיהוּ קְמִיה, תִּמְןּוּ בְּרוּמִי רְקִיעִין. לְבַתֵּר יְהִיב לוֹזָן בְּאוֹצֵר חָד, בְּגַנְתָּא דְעַדְנוּ לְעִילָּא. וְהַהוּא אַוְצֵר לֹא מְלִיאָה לְעַלְמִין, וְתִדְרֵר קָרִי, הַרְאָשׁוֹנוֹת הַגָּה בָּאוּ וְחַדְשׁוֹת אַנְיִ מְגִיד. מַאי אַנְיִ מְגִיד. אַלְאָ בְּלָהוּ בְּשִׁמְהָן וְלִיתְ תְּאֻבָּתָא וּכְיסּוֹפָא לְהַהּוּא אַוְצֵר, אַלְאָ לְאַרְקָא בֵּיהַ נְשִׁמְתָּין.

בְּמַה דְגִיהַנְם, לִית לִיהְ תְּאֻבָּתָא, אַלְאָ לְקַבְּלָא נְשִׁמְתָּין בֵּיהַ לְאַתְּדָבָאָה, תִּמְןּוּ, וּבֶל יוֹמִי קָרִי, הַב הַב. מַאי הַב הַב, אַלְאָ אַוְקִיד אַוְקִיד.

וְהַהְיָא אַוְצֵר גַּטִּיר בֶּל אַינְנוּ נְשִׁמְתָּין, עד זִימְנָא דְאַלְבִּישׁ לוֹזָן, וְנַחַתּוּ לְהָאִי עַלְמָא. וּמְנוּ חֹבָא דְאָדָם קְרָמָאָה, דְאַחֲשִׁיךְ עַלְמָא, וְאַמְשִׁיךְ סְטָרָא אַחֲרָא בִּישָׁא לְעַלְמָא, אַצְטָרִיכּוּ לְאַתְּלַבְּשָׁא אַינְנוּ נְשִׁמְתָּין. בְּלַבּוֹשָׁא דָא, דָהָא לְבּוֹשָׁא אַחֲרָא זָמִין קוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַלְבְּשָׁא לְאַינְנוּ נְשִׁמְתָּין. וְהַזָּה אָמַר בְּהַהּוּא סְפָרָא, עד הַבָּא, שְׁתִיקָּה. וְחַמִּינָא מִבָּאָן וְהַלָּאָה, מַלְיִין מְתִיקָּוּ דָלָא אַשְׁתָּמוֹדָעָן. וְלַבְתֵּר חַמִּינָא לוֹזָן בְּחַלְמָא. וְאָמְרוּ לִי שְׁתוֹק, וְלֹא תְּגַלְיִ אַלְאָ לְטִינְרָא תְּקִיפָא, וְכֵד עֲבִידָנָא. וְאַשְׁפַּחַנָּא בֵּיהַ, וְאַתְּיִמְאָ, לְבּוֹשָׁא אַחֲרָא זָמִין קוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַלְבְּשָׁא

לאילין נשמתין לעלמא דאתמי, אם בן מיתיא דאחים
ייחזקאל, מאי טעמא לא עבר לוז ההוא לבושא.
אלא, בגין דלא מטא זמנא, לא עברה בעלמא ההוא אוירא
דכיא, דעבד לובשיין. ובגין כד לא אלביש לוז,
אלא במה דהו. וכד יהא לתחית המתים, בר דזוהמא
דקדרמיה לא אשתבחת תפן.

וכד בר נesh נפיק מהאי עלא, כלחו, בין אדיקים, בין
חסידים ותמים, ותהיין ורשותם, כלחו עברים
באורה דא למיחמי לייה לאדם קדרמא, לכל בני עלא.
ותמן נטלי אורחא, או לנען עדן, או לגיהנם.

כל אינון דאורחיהו לנען עדן, מתקרבין לנבי חומה דלבר,
מאינון תלת חומות דתמן. בדין נפק חד מטא, ואתער
קמיהו וקاري ואמר, ובאיין אהונן צדיקיא בעלמיון כלחו.
וההוא מטא יעוריא אמר לייה שמיה. אוליף לוז אורחא,
ואזליין קמיה, עד תרעא חדא בגיהנם, והאי מטא קרי
בחילא, צנון הננא צנון יקירתה. בההוא שעתא, בבהילו
מצננו לייה, ועלין כלחו וטבלין ועברים. וכלחו חייביא,
את מסרן בידא לדומה, ואעלין בגיהנם, וכל אינון ובאיין לא
את מסרן בידוי, אלא בידוי דההוא מטא.

בזון דטבלין ועברים, ההוא מטא איזיל קמיהו, עד דמטון
לשור חומה בגנטא רעדן. וההוא מטא קاري לפתחא
ואמר, (שםכו) פתחו שערם ויבא גוי צדיק שומר אמנים.

כְּדִין פֶּתַחֵין פֶּתַחָא, וְעַיִל לֹזֶן לְגַאוֹ, וּבָנֶן לְכָל פֶּתַחָא וְפֶתַחָא.

כִּיּוֹן דַּעֲאַלּוּ לְגַאוֹ, לְאַתָּר צְדִיקִיָּא אַחֲרֵנִין קִיִּימִין, בִּמְהָ
חִדּוֹה עַל חִדּוֹה, וּבִמְהָחִידּוֹה עַל חִידּוֹה עַל צְדִיקִיָּא, וְכָל
בְּנֵי מִתְּבִתְּהָא חִדָּא. לְסֹוף תִּלְתָּא יוֹמִין, דָּאַתְּמַפְּרוֹן בְּהַכְּלִין
יְדִיעָן, נְפָקִין, וְאוֹרִין נְשִׁבִּין, וּמְצֻטִּירִין בְּלָהּוּ בְּדִיוֹקְגִּינִּיהָן.
וּמְקָאנָן לְהַלְאָה, יְרֵתִי אַחֲסָנָת יְרוֹתָא, כְּדָקָא חַווּ לְכָל חַד
וְחַד.

חִיּוֹ�וָא דָאַתְּחִזְיָא בְּגַן עַדְן, מַחְיוֹזָו יְקָרָא דִיּוֹקְגָּנוֹא דְכָל
דִיּוֹקְגִּינִּין, וְגַוּוֹן דָבָל גַּוּגִין, דְמַלְכָא קְדִישָׁא, לֹא
אַתְּגַלֵּי בְּהִיכְלָא, וֹלָא בְּאַתָּר חַד, אַלְאָ אַתְּפַתַּח רְקִיעָא
מְרַקְמָא עַל גַּבְיוֹ גַּנְתָּא, לְדִי סְטְרִין, וְאַתְּמַלְיָא מַזְוִיא יְקִירָא
קְדִישָׁא, וְאַתְּחַזּוּ תִּפְנָן, וְאַתְּגַהְרוֹן בְּלָהּוּ צְדִיקִיָּא. מַאן חַמָּא
חִרְדוֹא דָא, וּבְסֻופָּא דָא, דְהַהּוּא נֹעֵם הָ.

עד בָּאָן הַוָּה לֵי רְשֹׁו לְמַחְמִי בְּהַהּוּא סְפָרָא. אַדְמַקִּיפָּנָא
לְמִיחְמִי יְתִיר, פְּרָחָמָן יְדִי, וֹלָא חַמִּינָא לִיהָ,
וְאַשְׁתָּאָרְנָא עַצִּיב, וּבְכִינָא. דְמִיכְנָא תִּפְנָן בְּהַהּוּא מְעֻרְתָּא,
וְחַמִּינָא לִיהָ לְהַהּוּא דְלִבְשָׁמָא, אָמָר לִיהָ, רְבִי, מַה לְךָ
לְמַבְכֵי, לֹא תִּתְעִזֵּב. מִמְּאָן דְהַהּוּה הַהּוּא סְפָרָא, פְּרָחָ
לְגַבְיוֹה, וּגְטַלְילָה. וְעַד דְלֹא נְפָק מַהְאִי עַלְמָא, גַּנְיוֹ לִיהָ
בְּהַהּוּא מְעֻרְתָּא דְמִדְבָּרָא דָא, וְהַשְּׁתָּא דְהַהּוּה מְתַגְּלִי לְחַיִיאָ,
פְּרָחָבְאָוִירָא וּגְטַלְילָה.

מִפְאָן וַלְהַלְאָה, זִילֵי לְךָ לְאוֹרֶחֶת. וּמְהַהוּא יוֹמָא עַד הַכָּא.
 לֹא אָתַגְלִי לֵי, וְלֹא זַבְינָא לְמַשְׁמָעַ מִפְנָן הַוָּא. וּבְכָל
 זַמְנָא דָאָנָא דְכִירְנָא, אֲשַׁתְאָרְנָא עַצְיב. אָמַר רַבִּי אַלְעֹזֶר
 דִילְמָא קַוְדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא בְעֵינֵי בִּקְרִיה, הַלָּא יַתְגַּלְלֵי בְעַלְמָא.
 עַד דַהּוּ יַתְבִּי וְלֹעֲזָן בְּמַלְיָן יַקְרִין וְעַילְאַיְן אַלְיַין, גַּהֲר
 יַמְמָא. קָמוּ וְאָזְלוּ, אָמַר רַבִּי אַלְעֹזֶר, הַשְׁתָּא עִידָּן רַעֲוָא
 הוּא קָמֵי מַלְכָא, נִימָא מַיְלֵי דָאָרְיִיתָא, וְגַתְעַפְקֵק בָּהּ,
 וְגַשְׁתַּתְתַּף בְּשִׁכְינָתָא.

(במדבר כב) לְאָמַר הַגָּה עַם יִצְאָה מִמִּצְרַיִם. אֵי תִּמְאָה, דָהָא
 אַזְרִיךְ לְגַטְלָא פִּיפּוֹסִין וַיּוֹחַסִין דִילְחוֹן, לֹא
 אַצְטְרִיךְ, אַלְאָ אָוֹרֶחֶת בְּלִיל. דְבַתִּיב הַגָּה עַם יִצְאָה מִמִּצְרַיִם.
 מַאי טַעַמָּא. מִשּׁוּם דַהְבֵּי קָאָרֵי לוֹז פְּטוֹרָנָא דִילְחוֹן בְּמַה
 זַיְמָנִין, וְעַל דָא לֹא תִּטְעָה, דְבַתִּיב (שמות ח) שָׁלַח אֶת עַמִּי
 בְּכָל זַמְנָא.

וְעוֹד, כְּדֵא תִּגְטְּלִילִית עִיטָּא עַלְיָיו עַמּוּד פְּרֻעה, בְּלִישָׁנָא דָא
 יַכְלֵי לְהֹו, דְבַתִּיב (שם א) הַגָּה עַם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רַב וְעַצּוּם
 מִפְנָן. אַוְפָ הַשְׁתָּא דְבַתִּיב, הַגָּה עַם יִצְ"א מִמִּצְרַיִם, הַלָּא
 אֲפִיק לוֹז אַחֲרָא, אַלְאָ אִיהוּ מְגַרְמִיהָ נִפְקָה, וּבְנֵי בְּךָ תִּכְבּוֹל
 לְאָבָאָשָׁא לוֹז.

הַגָּה בְּסִיחָה אֶת עַיִן הָאָרֶץ, אֵיתָ דָאָמֵרִי, סִיחָן וְעוֹג, דְקַטְלִי
 לוֹז יִשְׂרָאֵל, דַהּוּ עַיִנָּא דָאָרֶעָא. אַלְאָ כְּדֵא אַיִתִי קַוְדְשָׁא
 בָּרוּךְ הוּא אַרְבָּה עַל אַרְעָא דִמְצָרִים, מָה בְּתִיב, (שם י) וְיַכְסָ

את עין כל הארץ ותחשך הארץ. אמאי, בגין דכל חרשין וкосמין דעלמא, לא יבלין למעבד חרשין, אלא מלה חדא, בדרנא חדא, בזמנא חדא. ולעמא דא איתתי ארבה, מבולבל בכמה יני מבולבלים אלין באליין, עד דלא יבלו כל חרשין וכל קוסמין, למקם קמיהו. ורא הוא ויבס את עין כל הארץ. והבא כתיב, הגה בפה את עין הארץ.

אמר רבי אבא, בא וראה, בליך יבלעם לא הו בעלמא חרשין וкосמין בותייהו. בלעם, חיליה ותוקפיה הוה בפומא ובעינין. בליך, חיליה ותוקפיה בעובדא דידין. ודא אצטראיך לדא. דהא כל יני חרשין דעלמא בפומא ועובדא הו, ובהו תלין. בלעם הו ליה לישן, ולא ידין. בליך הוה ליה ידין ולא לישן.

אלו חביריא, ושמsha הוה תקיף לחדא, חמו ההוא בי חקל בשפирו העשbin, ומיין נפקין לבל ספר, ואילני חקלא סגיאין, יתבי תפנן. אמר רבי אלעזר, במה יאות אחר דא **לנicha ביה.**

ארהו יתבי, הא חיינא רברבא אתי, בתוקפא דshmsha, עבר קמיהו. אמר ליה ר' אלעזר, חיינא חיינא, סטי לך מאורתה, דהא ההוא גברא Tab, ואתנחים על מה שעבד, ולא יוסיף למייעבד ההוא מלה. תנווה חבריא, אמר רבי אבא, מי הא. אמר לו נון שתיקון.

אמר ר' אלעזר, חיינא חיינא, לברר דלחישו לך מן שמייא,

אתנהם ההוא נברא, ושוי ברעותיה, שלא יתוב להאי חובה לעלמיין, סטי לך מאורה. קם חייניא בקיומיה, ולא נטיל הבא והבא.-tab במלקדמיין, ואמר ליה, חייניא חייניא, ידענא מה אתה בעי, טוב מאורה, דהא נוי חייבא אתי, דעבד ביש לחד יודאי, והא הוא נאים במערתא דילך, ויל וקטליה. מיד אהדר ההוא חייניא, ודרילג דילוגין קפיהו.

אמר ר' אלעזר, חבריא, אי לא הוינא הקא, בפה בישין הוה עביד ההוא חייניא. דהא בר נש חד יודאי, עבד עזבדא דחובבה, ועד שלא tab בתיזבתא, לחישו ליה להאי חייניא, לקטלא ליה. ואמלך ההוא בר נש בין כה ובכ', ואתנהם מחוביה, ואמר שלא יתוב לעלמיין להאי חטאה, ועל דא אשתייזיב מן דינא.

אמרו חבריא לרבי אלעזר, בפה ידעת. אמר לון, סימנא יהב לי אבא ואני אשתחמודענא ביה. אמר ליה, תינה חייניא, דאשתחמודעת ביה. ההוא אתנהם וtab מחוביה, בפה ידעת. אמר לון, בר הוה אויל ההוא חייניא, קשישוי הוו סלקין, זונגייה זקייף, ואיהו דאוזל בבהילו. רוחא אחרא הוה אויל לקבליה, והוה קארוי קפיה, טוב מאורה, דהא tab מחוביה ואתנהם ההוא בר נש. והו ה חייניא בישא לא הוה אצית, עד דיתנוון ליה כופר באטריה דההוא בר נש דאתה חייב קטלא וtab מאורה ונתנהם. דבך אורחותי דחייניא עילא ותטא, בינו דאתה חייב ליה רשוי,